

Али можешъ конь да я'ашъ ?
 Аль на подзе ке ми идешъ ?“
 Тодорина не имъ зборвитъ,
 Ни со очи имъ съ пулитъ.
 Го пущ'е нейdziно-то
 Нейdziно-то мило момче ;
 И ъ рече мило момче :
 „А Тодоро, пѣрва милость!
 Како мене ке ме пратишъ,
 Да си одамъ безъ не'ѣста,
 Ти овдека ке ми седишъ ?“
 Тодорина отго'ори :
 „Гайле немай, мило момче,
 Не те пуца безъ не'ѣста ;
 Тук' не зборвамъ со татка ти,
 И со твой-те побратими,
 За да дойдишъ обаица,
 Обаица да зборвие,
 Мие да съ отпростиме ;

Оти иматъ три години
 Отъ како сме посвѣршени,
 С' очи сме съ не виделе.
 Ясь ке умрамъ, ке загинамъ,
 Тук' побарай во джеп'и,
 Земай ми 'и ключеви-те,
 Та отключи шаренъ ковчегъ,
 Да извадишъ мое руво
 Мое руво не'ѣстинско,
 Промените бѣла Неда
 Бѣла Неда братучеда,
 Да не одишъ безъ не'ѣста.“
 Ъ зедо'е ключе'и-те,
 Извадо'е бѣло руво,
 Промена'е бѣла Неда.
 Кога Неда промена'е
 Тодорина душа даде ;
 Кога Неда венчава'е,
 Тодорина закопа'е.

245.

Три съ танци вѣятъ потъ Будина града ;
 Пѣрви танецъ водить лична Ангелина,
 Втори танецъ водить млада Янкулица,
 Треки танецъ водить млада Секулица.
 Кога погле'але натъ Будина града,
 Три съ орли вѣятъ натъ Будина града ;
 Пѣрви орелъ носитъ отъ юнака глава,
 Глава носитъ со 'се-га самуръ калпака ;
 Втори орелъ носитъ отъ юнака рѣка
 Со 'се моръ долама, со 'се бурма пѣрстенъ ;
 Треки орелъ носитъ отъ юнака нога
 Отъ юнака нога со 'се жѣлти скорпи.
 Той що ми носитъ юнако'а глава,
 Той ъ падна Ангелина на рамена,
 И глава догагятъ, како Богдано'а
 Како Богдано'а нейдзинъ мили брата.
 Той що носеше рѣка отъ юнака,
 Той ъ падна Янкулицъ на рамена ;